

РЕШЕНИЕ

№ 4634

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **326** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Н. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.5, ет.4, ап.72, чрез адвокат С. Г. С., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу решение № Ж-833/10.12.2020 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата се твърди, че административният орган не е събрал достатъчно доказателства и не е обсъдил обстоятелствата, че електромерните табла, за които лицензианта е заявил свое право на собственост са изградени в противоречие със законово изискване, както и дали всички изградени в имота му електроенергийни съоръжения се използват за дейността на дружеството. Излага доводи, че решението е постановено в нарушение на разпоредбите на Закона за енергетиката и в несъответствие с целта му. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който поддържа жалбата, на посочените в същата основания. Прави искане за отмяна на оспореното решение на КЕВР и за присъждане на направените в съдебното производство разноски.

Ответната страна - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. М. оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Заинтересованата страна – Е. Север АД, в писмено становище, представено от

процесуалния представител юрк. В., оспорва жалбата и заявява претенция същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба с вх. № Е-13-237-81/20.10.2020 г., подадена от Н. С. Д., срещу Е. Север АД. Възражава се срещу разположени от дружеството в имота на Н. Д. електрически стълб, трафопост, въздушна електропроводна линия и електромерни табла. Иска дружеството да бъде задължено да премести съоръженията извън имота.

Жалбата е подадена до КЕВР чрез Е. Север АД. В становището на електроразпределителното дружество към жалбата се твърди, че същото е запознато с отправеното възражение от Н. Д. от постъпила покана с вх. № 5413047/04.06.2020 г., по която е направена проверка. Становището на Е. Север АД е изпратено до представителя на жалбоподателя с писмо изх. № 5413047/30.06.2020 г. Писмото е върнато като неполучено, със статус „непотърсено“.

В отговор на новопостъпилото възражение, от Е. Север АД е заявено, че през ПИ 10135.4021.79 преминава отклонение от електропровод (ЕП) 20 kV „Летец“, представляващ въздушен линеен обект по смисъла на Закона за енергетиката, който е собственост на Е. Север АД и е изграден по време на действието на Закона за електростопанството от 1975 г. Отклонението от електропровода и МТП 1780 не са собственост на Е. Север АД. Дружеството информира Н. Д., че в случай че посоченото електрическо съоръжение възпрепятства реализацията на инвестиционните намерения в ПИ 101 35.4021.79, може да бъде иницирирана процедура по чл. 10, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, която предоставя възможност съществуващите електрически съоръжения да бъдат изместени. В отговор на твърденията, че при съгласувателната процедура при изработването на ПУП за имота не е посочено наличието на енергийни съоръжения, електрически стълб, трафопост и въздушна електропроводна линия, Е. Север АД сочи, че в дружеството няма предоставена от клиента скица или виза за проектиране за този имот, с цел за нанасяне на комуникации.

На 03.11.2020 г. в КЕВР е постъпило възражение от жалбоподателя срещу становището на Е. Север АД. В него той твърди, че разположените в имота му енергийни съоръжения с изключение на електромерното табло не са собственост на електроразпределителното дружество. То не разполага със строителни документи за тях и неоснователно ги използва за извършване на лицензионната си дейност.

Извършена е проверка относно подадената жалба, изложените факти и обстоятелства от Н. Д. и Е. Север АД, Изготвен е доклад вх. № Е-ДК-1004/04.12.2020 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Същият е разгледан в закрито заседание на Комисията, проведено на 10.12.2020 г. и е прието решение № Ж-833/10.12.2020 г., с което жалбата е приета за неоснователна и е прекратено административното производство, образувано по жалба, подадена от Н. С. Д. срещу Е. Север АД. Решението е прието с четири гласа „за“, от които три гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-833/10.12.2020 г. на КЕВР е получено от Н. Д. на 21.12.2020 г. и е

оспорено пред съда с жалба, подадена чрез КЕВР на 31.12.2020 г.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-833/10.12.2020 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Н. С. Д. е собственик на ПИ с идентификатор 101 35.4621.79, което е видно от скица на поземлен имот № 15-227403- 13.04.2018 г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър - [населено място]. Не се спори между страните, че в имота са разположени следните енергийни съоръжения: МТП 1780, електромерно табло, въздушен електропровод 20 kV-отклонение от ЕП 20 kV „Летец“. ЕП 20 kV „Летец“ не преминава през въпросния имот. Електромерното табло е собственост на Е. Север АД, а останалите съоръжения са чужда собственост.

Съгласно параграф 1, т. 23 от Закона за енергетиката „Енергиен обект“ е обект или съвкупност от обекти, с предназначение в него или посредством него да се извършва производство на електрическа и/или топлинна енергия с определена мощност, добив или съхранение на нефт или природен газ, пренос, както и преобразуване на параметрите или вида на електрическа и топлинна енергия и природен газ, нефт или нефтопродукти през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, разпределение на електрическа, топлинна енергия или природен газ през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, без инсталациите на клиентите. По смисъла на чл. 64, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) „Елементи на техническата инфраструктура са: разпределителните проводни и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване“.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 16 от 09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти и чл. 64, ал. 3, т. 2 от ЗЕ, в сервитутната зона на енергиен обект за

производство, пренос, разпределение и преобразуване на електрическа енергия, не се допускат строително-монтажни дейности, както и засаждане на трайни насаждения.

Съгласно чл. 60, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност (ЗЕЕЕ, обн. ДВ бр. 64 от 16.07.1999 г., отм. ДВ бр. 18 от 05.03.2004 г.) за всички заварени към датата на влизане в сила на този закон енергийни обекти се създават сервитутни права. Тези права включват правото да се държи енергийният обект в чуждия имот, да се ползва същия и да се преминава през него за обслужване на съоръжението в съответствие с чл. 61 от ЗЕЕЕ. Съгласно § 26 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЕ възникналите по силата на отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си.

Изместването на съществуващо енергийно съоръжение, част от разпределителната електроенергийна мрежа на лицензионната територия се осъществява по реда и условията на чл. 64, ал. 5 и/или чл. 73, ал. 1 от ЗУТ, съгласно които, промени в положението или устройството на заварени строежи - подземни и надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, случаите на предвидени за изместване в подробните устройствени планове и специализираните схеми към/тях проводи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка, след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж.

От изложеното следва, че ако Н. Д. желае да бъде изместено енергийното съоръжение, то е необходимо да подаде до Е. Север АД заявление за изместване на съоръжение, с което да инициира процедурата за изместване на енергийни съоръжения. Видно и от становището на Е. Север АД до КЕВР, във връзка с подадената жалба, дружеството не е направило отказ да съдейства относно изместване на съоръженията в имота, описани по-горе, а е указало на жалбоподателя начина, по който това следва да се извърши, както и че от негова страна следва да бъде иницирана процедура по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Комисията от своя страна е посочила подробно процедурата, като извършването на други правни действия, а именно да разпорежи подобни действия, при неизпълнен фактически състав на нормата, а именно липса на заявление от страна на жалбоподателя, би било незаконосъобразно и би било нарушение на законовата процедура. В този смисъл и Решение № 13109 от 10.10.2013 г. на ВАС, Петчленен състав по адм. дело № 6848 от 2013 г., с което е оставено в сила Решение № 4066 от 22.03.2013 г. на ВАС, Четвърто отделение по адм. дело № 9623 от 2012 г.

Възраженията на жалбоподателя относно липсата на нанасяне на енергийните съоръжения и тяхното упоменаване при провеждане на съгласувателната процедура при изработването на ПУП не са относими към настоящото производство, тъй като тази процедура е извън компетентността на КЕВР. Заповед № Г-237 от 23.08.2017 г. на заместник кмета на [община], с която е одобрен подробния устройствен план е подлежала на самостоятелно обжалване като индивидуален административен акт по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ и глава X, раздел I от АПК.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с

материалния закон, поради което жалбата на Н. С. Д. следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноски от ответника и заинтересованата страна за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу решение № Ж-833/10.12.2020 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Н. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.5, ет.4, ап.72, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто)лева.

ОСЪЖДА Н. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.5, ет.4, ап.72, да заплати на Е. Север АД ЕИК[ЕИК], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева .

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: